

ת"פ 16795/08/12 - מדינת ישראל נגד מגד סלהב

בית משפט השלום בראשון לציון

17 מרץ 2014

ת"פ 16795-08-12 מדינת ישראל נ'

סלהב(אסיר)

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם מגד סלהב

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלברט זמנסקי

הנאשם הובא על ידי שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד עמי אסנפי

גזר דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר כלל שלושה אישומים. בדיון שהתקיים לפני ביום 11.9.12 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון על פי יתוקן כתב האישום, הנאשם יודה ויורשע על פי הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, ובטרם טיעוני הצדדים לעונש יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. הצדדים הצהירו שלאחר קבלת התסקיר ישובו וישוחחו ביניהם, עובדה המצביעה על כך שמעבר להצגת ההסדר אין ביניהם הסכמה נוספת.

כפי אשר הוסכם בין הצדדים כך היה: כתב האישום תוקן והדיון נדחה לקבלת תסקיר. הדיונים מאז אותה ישיבת בית המשפט נדחו, מעת לעת, בין היתר משום ששירות המבחן ביקש דחייה כמו גם, משום שהנאשם נעצר עד תום הליכים בגין כתב אישום שהוגש בבית משפט המחוזי תל אביב- יפו, עד אשר בדיון שהתקיים לפני ביום 18.2.14 טענו הצדדים לעונש.

על פי כתב האישום המתוקן, בוטל האישום השני שבכתב האישום, באופן שהנאשם הודה בעובדות שבשני אישומים. באישום הראשון הודה הנאשם כי בינו לבין המתלוננת התקיים קשר רומנטי בתקופה של כחודש ימים לפני הגשת כתב האישום: 18.2.14. כשבועיים לפני המועד הרלבנטי בכתב האישום, 10.8.12, עבר הנאשם להתגורר יחד עם המתלוננת ואמה בבית האם (להלן - "אמא" או "האמא").

הנאשם הודה כי בתאריך 11.8.12 בשעות הבוקר השתולל ואמר לאמא: "אני אחפש אקדח ואני אירה בכם ואתאבד".

אחר כך דפק ראשו בקיר וצעק: "ד. (המתלוננת- א.ה) אם את לא עונה לי אני אמות". אחר כך, אמר לאמא כי יכניס למתלוננת סכין ויותר לא תראה אותו והוא לא יראה אותה ואוי ואבוי לה אם תלך עם משהו. בעקבות דברים אלה, הוזעקה משטרה. למקום הגיע שוטר אשר הודיע לנאשם על מעצרו. הנאשם התנגד למעצר בכך שאחז במתלוננת אשר שכבה על מיטה וסירב להרפות, הניף את ידיו לצדדים, נשכב על הרצפה תוך שהוא משתולל ובוטט ברגליו.

הנאשם הודה והורשע, לפיכך, בעבירה של איומים והתנגדות למעצר.

באישום השני (השלישי בכתב האישום המקורי) הודה הנאשם כי יום קודם לאירועים הללו, דהיינו ביום 10.8.12 סמוך לשעה שלוש לפנות בוקר, בתחנת הרכבת בבת-ים התגלע ויכוח בינו לבין המתלוננת. באותן נסיבות משך הנאשם בידה של המתלוננת, אחז בצווארה בידו האחת וחנקה. המתלוננת ישבה על הרצפה והנאשם סטר בפניה וחנקה פעם נוספת והצמידה לקיר עד שהמתלוננת התקשתה לנשום. אחר כך, עת ירדו במדרגות, נשך הנאשם את המתלוננת בידה על מנת להאיץ בה. כתוצאה ממעשיו אלה נגרמו למתלוננת סימנים אדומים בזרועה ובצווארה.

הנאשם הודה והורשע, לפיכך, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

בטרם טיעוני הצדדים לעונש, בדיון שהתקיים לפני ביום 18.2.14, ביקש הנאשם להודות בעובדות שבכתב אישום אשר הוגש בבית משפט השלום בתל אביב יפו, נגדו ונגד נאשם נוסף. הנאשם הודה כי בתאריך 5.1.12 סמוך לשעה אחת וחצי בצהריים, קבע פגישה עם אדם שהתחזה לצרכן סמים שלמעשה היה סוכן משטרה. מטרת הפגישה הייתה על מנת שהנאשם ימכור לאותו סוכן 7 מנות סם מסוג קוקאין תמורת סך של 2,000 ש"ח. הפגישה התקיימה במתחם האופרה בתל אביב. בעת הפגישה נכח גם חברו של הנאשם. השניים קיבלו מהסוכן סך של 1,600 ש"ח, ובתמורה מסרו לו חומר שאינו סם.

משום כך, הודה והורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה.

באשר לתסקירי שירות המבחן. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים. בשני התסקירים הראשונים, התרשם שירות המבחן כי הנאשם עלה על דרך נכונה של שיקום בכך ששולב בתכנית טיפולית במרכז הירושלמי לתחלואה כפולה. הדיונים בתיק זה נדחו פעמים לפחות לשם מעקב אחר השתלבותו של הנאשם, כאמור. אלא שמהתסקיר השלישי עולה כי הנאשם כשל. הנאשם ניתק קשר עם שירות המבחן. מסתבר כי הנאשם נעצר בגין כתב אישום בעבירת שוד שהוגש בבית משפט המחוזי בתל אביב בתאריך 13.11.13 (תיק פלילי 13-11-23562).

בטיעוני התביעה לעונש, עמדה התובעת באופן מקיף ורחב על חומרת העבירה של איומים על המתלוננת ובתקיפתה כפי המפורט באישום השני, דהיינו אחיזה וחניקתה בצווארה בכך שסטר לפניה ונשך בידה. כמו כן, הוסיפה וטענה בחומרה רבה על עבירת המרמה לפיה הוציא הנאשם ביחד עם אחר מסוכן משטרה, סכום של 1,600 ש"ח. לשיטת התביעה, מתחם העונש ההולם בשים לב לערך החברתי המוגן, והוא הגנה על אדם מפני פגיעה בגופו לרבות איומים עליו בנסיבות הקשורות למעשה דהיינו קשר רומנטי בין הנאשם לבין המתלוננת, הוא למספר חודשי מאסר בפועל.

התובעת שללה אפשרות כי במתחם ענישה זה יהיה עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. כמו כן, לשיטת התביעה מתחם העונש ההולם בעבירה של קבלת דבר במרמה, הוא מאסר בפועל למספר חודשים. סופו של דבר לאחר עריכת חשבון אריתמטי שפישרו ונוסחתו עלומים, לפי שיטת התביעה, העונש הראוי וההולם הוא 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

בא כוח הנאשם דחה מתחם הענישה שהציבה התביעה, דחה הטיעונים שיש בהם כדי להביא למתחם זה, והצביע על נסיבות המקרה שלדעתו אינן מן החמורות. לדבריו מדובר במעשים שאינם ברף חומרה גבוה ומכל מקום, בגין עבירות של איומים, התנגדות למעצר ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כמו גם עבירת המרמה, בנסיבות המקרה, אין בהן כדי חומרה כפי שלה טענה התביעה. לשיטת הסיניגור העונש הראוי הוא מאסר למשך 6 חודשים.

על מנת לבחון מתחם העונש ההולם יש לבחון מהות העבירה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וראוי להדגיש, אך ורק נסיבות הקשורות בעבירה, לפי שנדמה כי תיקון 113 לחוק העונשין גרם לתביעה לבלבל בין נסיבות אישיות של הנאשם לרבות ובמיוחד עבר פלילי, כדי להשפיע על שיקול דעתה בקביעת מתחם העונש ההולם.

על פי העבירות אותן ביצע, ובשים לב, לעבירות האלימות דהיינו האיומים ותקיפת המתלוננת בפרהסיה, בלי חשש, בתחנת הרכבת בבת ים, תוך שהוא חונק אותה בצווארה, וגם אם איני מתעלם מעבירת המרמה, אני סבור כי מתחם הענישה שהציבה התביעה מרחיק לכת הוא. נדמה לעיתים, כי התביעה סבורה, שתיקון 113 לחוק העונשין בא כדי להחמיר בענישה ויש להבהיר שלא כך ולא זו הייתה מטרת התיקון. שהרי במצב הדברים ששרר בטרם התיקון, ספק רב אם נשמע מהתביעה כי בגין מעשים אלה העתירה היא לעונש מאסר למשך 18 חודשים. נראה שהעובדה שהנאשם נתון במעצר בגין עניין אחר שונה לחלוטין היטה את שיקול דעת התביעה לחומרה.

אני סבור כי מתחם העונש ההולם בשים לב לשיקולים הקבועים בחוק לקביעת המתחם, לנסיבות המקרה ולמדיניות הענישה הוא למאסר על תנאי עד כדי מאסר בפועל למשך חודשים ובתוך מאסר בפועל שיש וירוצה בעבודות שירות.

מצאתי להעיר באשר לגישת התביעה לעבירת האיומים וההתנגדות למעצר. באשר לעבירת האיומים, התביעה ובמיוחד התביעה המשטרית, מציפה את בתי המשפט במאות רבות של כתבי אישום מדי שנה בעבירה זו. ביושבי בדין בתיקים רבים כ"שופט מוקד פלילי" נדמה כי די בדברי הבל של אדם כלפי רעהו כדי שהתביעה ללא היסוס תגיש כתב אישום בעבירה זו. היעלה על הדעת לטעון כי עבירת האיומים מחייבת מאסר בפועל? היעלה על הדעת לגזור דינם של אלפי הנאשמים נגדם מוגשים כתבי אישום מדי שנה, משום שהוציאו דברי הבל מפיהם, ורבים מהם בעת שכרותם, כדי למלא בתי הסוהר בהם? ודאי שלא.

באשר לעבירה של התנגדות למעצר. אני סבור כי עבירה זו, ומכל מקום בנסיבות המקרה, מצויה ברף חומרה גבוה. להיפך, בנסיבות המקרה שההתנגדות למעצר הייתה באחיזת הנאשם את המתלוננת והנפת ידיו לצדדים תוך שהוא שוכב על הרצפה ומשתולל ובוועט, והכל מן הסתם כתיאור השוטרים בדו"ח הפעולה שלהם, עובר למעצרו של הנאשם שנעשה תוך שימוש בכוח, היה ראוי להימנע מריבוי עבירות בכתב האישום ולהשמיט עבירה זו.

אין להתעלם מהאלימות שנקט הנאשם כלפי המתלוננת באישום השני, דהיינו חניקתה ותקיפתה בסטירות על פניה. נסיבות המקרה דהיינו בעת שהיו השניים בחוצות עיר, בשעה שלוש לפנות בוקר הן נסיבות לחומרה. תכלית הענישה היא ברורה ועניינה הוא בהגנה על ערך חברתי חשוב ביותר והוא הגנה על גופו של אדם.

יש לשים אל לב, כי גורם נוסף לחומרה שאינו מצוי במתחם הענישה שהרי אין בכך כדי נסיבות הקשורות לעבירה, הוא עברו הפלילי של הנאשם. הרשעותיו בעבירות סמים חמורות ועבירת אלימות של תקיפה לשם גניבה מיום 17.2.13. לכך יש להוסיף כי הנאשם נעדר אופק שיקומי, וכידוע, שיקום אדם הינו מרכיב חשוב בהקלה בדין.

אשר על כן, אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

9 חודשי מאסר בפועל.

מתקופת המאסר ינכו ימי מעצרו מיום 10/8/2012 עד 16/8/2012.

7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרור הנאשם ממאסר לא יעבור עבירה שיש עמה מרכיב של אלימות כלפי גוף אדם מסוג פשע.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרור הנאשם ממאסר לא יעבור עבירה שיש עמה מרכיב של אלימות כלפי גוף אדם מסוג עוון לרבות עבירה של התנגדות למעצר.

לנוכח עבירת המרמה שבה הוציא הנאשם למעשה מהמדינה סך של 1,600 ש"ח, אני גוזר עליו קנס בסך 2,000 ש"ח או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.7.14.

על המזכירות לשלוח העתק הפרוטוקול לשרות המבחן.

בשולי גזר הדין הואיל והנאשם עצור בעניין אחר - מאסרו יתחיל מהיום.

המוצג יושמד.

ככל שהופקד סכום כסף בגין שחרור הנאשם ממעצר במ"ת 16800-08-12 הרי הסכום יוחזר לאדם שהפקידו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום ט"ו אדר ב
תשע"ד, 17/03/2014 במעמד
הנוכחים.
אברהם הימן, סגן נשיאה**

הוקלד על ידי פּעֵתִינָאִי